

Неофіційний переклад

Згідно з статті IV.4.a) Конституції Боснії та Герцеговини, під час засідання 37 сесії Палати Представників, що відбулось 9 червня 2004 р., та під час засідання 25 сесії Палати Народів, проведеного 29 червня 2004 р., Парламентська асамблея Боснії та Герцеговини прийняла наступне

ЗАКОН ПРО ПРОЦЕДУРУ МЕДІАЦІЇ

I – Загальні положення

Стаття 1

Цей Закон регулює процедуру медіації на території Боснії та Герцеговини.

В силу окремого закону завдання медіації підлягають передачі асоціації або асоціаціям, у порядку, визначеному цим Законом.

Стаття 2

Для цілей цього Закону медіацією вважатиметься процедура, при якій третя нейтральна сторона (медіатор) допомагає сторонам досягти взаємно прийнятного рішення спору.

Медіатор не вправі нав'язувати сторонам рішення спору.

Стаття 3

Процедура медіації повинна проводитись одним медіатором, за винятком випадків, якщо сторони погодяться залучити для проведення процедури більше як одного медіатора.

Медіатором повинна бути третя нейтральна сторона, яка б медіювала розв'язання спору між сторонами, у відповідності з принципами медіації.

Стаття 4

Сторони у спорі мають право погодитись розв'язати свій спір через процедуру медіації в момент перед або після початку розгляду їх спору судом і до винесення фінального рішення по основному процесу.

Якщо перед порушенням справи в суді сторони не зробили спроби розв'язати спір через процедуру медіації, суддя, що веде судовий процес, вправі на підготовчому слуханні запропонувати сторонам спробувати вирішити їхній спір шляхом процедури медіації, якщо визнає це за необхідне.

Стаття 5

Сторони повинні спільно обрати медіатора із списку медіаторів, який утримується Асоціацією.

Неофіційний переклад

Якщо сторони не можуть домовитись про кандидатуру медіатора, тоді медіатора призначає Асоціація.

Якщо процедура медіації розпочинається під час або після порушення судової справи, письмова постанова про домовленість, про яку йдеться в абзаці 1 цієї статті, або постанова Асоціації медіаторів, про яку йдеться в абзаці 2 цієї статті, повинна бути подана суду і додана до матеріалів судової справи.

II – Принципи процедури медіації

Стаття 6

Сторони спору повинні ініціювати процес медіації та брати в ньому участь до досягнення взаємно прийнятної угоди на добровільній основі.

Стаття 7

Процедура медіації носить конфіденційний характер. Показання сторін, надані під час процедури медіації, не можуть використовуватись як докази в будь-яких інших процедурах без попередньої згоди сторін.

Медіатор зобов'язаний не розголошувати інформацію, надану йому під час окремих засідань кожною із сторін, і не вправі обговорювати її з іншою стороною, за винятком випадків, якщо сторони погодяться на інше.

Стаття 8

Сторони в медіації мають рівні права.

Стаття 9

Медіатор зобов'язаний медіювати спір, дотримуючись принципу нейтральності і без упереджень стосовно сторін та предмета спору.

III – Процедура медіації

Стаття 10

Процедура медіації ініціюється на підставі письмового договору про медіацію, підписаного сторонами спору та медіатором.

Стаття 11

Неофіційний переклад

Договір про медіацію повинен містити: інформацію про сторони договору, їхніх законних або уповноважених представників; предмет спору (описання спору), заяву про прийняття принципів медіації, визначених цим законом, місце проведення медіації, а також положення про вартість процедури, в тому числі суму гонорару медіатора.

Стаття 12

Після підписання договору про медіацію, за домовленістю із сторонами медіатор повинен призначити час та місце – адресу, за якою буде проведено медіацію.

Стаття 13

Якщо судовий процес уже триває, сторони, що погодились розв'язати свій спір через процедуру медіації, будуть зобов'язані повідомити про своє рішення суддю, що веде судовий процес, надавши йому копії договору про медіацію.

Стаття 14

Якщо в ході цивільного позову за їх власною ініціативою або за пропозицією судді сторони погодились спробувати розв'язати свій спір шляхом медіації, суд зобов'язаний відкласти слухання, але не більше як на 39 днів.

Стаття 15

Якщо сторонами спору є фізичні особи, їх присутність на процедурі є обов'язковою.

Інтереси сторін у процедурі можуть бути представлені їхніми законними або уповноваженими представниками.

Правочини, здійснені під час процедури медіації, в тому числі підписання договору про врегулювання, виконане повноважними представниками, матимуть ту саму юридичну силу, немовби були вчинені сторонами власноручно.

Стаття 16

Крім медіаторів, сторін або їхніх представників, на процедурі можуть бути присутні треті сторони, за умови, що жодна із сторін спору не заперечуватиме проти їх присутності.

Будь-яка третя сторона, присутня на процедурі медіації, повинна взяти на себе обов'язок у письмовій формі про дотримання принципу конфіденційності щодо цієї процедури медіації.

Стаття 17

Сторони зобов'язані своєчасно подавати медіатору всю необхідну документацію стосовно предмета спору.

Стаття 18

На початку процедури медіації, медіатор повинен коротко проінформувати сторони про ціль медіації, порядок, у якому відбуватиметься процедура, а також про роль медіатора та сторін у процедурі.

Стаття 19

Процедура медіації може бути припинена за ініціативою однієї із сторін у будь-який час упродовж процедури.

Медіатор буде вправі припинити процедуру медіації, якщо, на його думку, подальше продовження процедури не має сенсу.

Медіатор зобов'язаний припинити процедуру медіації, якщо в ході процедури виникнуть реальні або видимі причини, через які він не може бути нейтральним та неупередженим.

Усна або письмова заява однієї зі сторін про припинення процедури або думка від імені медіатора про те, що подальша процедура не має сенсу, повинна бути зафіксована медіатором у формі окремої постанови і повинна бути підписана ним та подана до суду, який розглядає справу.

Стаття 20

Медіатор зобов'язаний проводити процедуру медіації без будь-яких затримок.

Стаття 21

У ході процедури медіації медіатор має право проводити окремі зустрічі індивідуально з кожною зі сторін.

Стаття 22

Медіатор не повинен давати обіцянок або гарантій щодо конкретних результатів процедури медіації.

Стаття 23

На прохання однієї зі сторін, висловлене під час окремої зустрічі, медіатор має право запропонувати варіанти розв'язання спору, але не остаточне рішення.

Стаття 24

Як тільки сторони процедури медіації визначаться із рішенням спору, то за допомогою медіатора вони повинні скласти письмову угоду про врегулювання та невідкладно підписати її.

Неофіційний переклад

Стаття 25

Угода про врегулювання, про яку йдеться у Статті 24 цього Закону, матиме силу остаточного документа, що має позовну силу.

Стаття 26

Якщо цивільний позов триває, сторони будуть зобов'язані негайно повідомити суд про наслідки процедури медіації, але не пізніше, ніж перед датою, на яку було призначено слухання у відповідності із Статтею 14 цього Закону, шляхом пред'явлення суду договору про врегулювання.

Стаття 27

Медіатор може бути притягнутий до відповідальності за будь-яку шкоду, яку він може спричинити стороні внаслідок неправомірного ведення процедури, згідно із загальними правилами виникнення відповідальності за шкоду або дисциплінарної відповідальності у відповідності із постановами Асоціації.

IV – Конфлікт інтересів

Стаття 28

Медіатор не має права розглядати справи, в яких він має особистий інтерес, сімейні або ділові стосунки із стороною у спорі, або якщо такі виникають під час процедури, або якщо існують інші обставини, які ставлять під сумнів неупередженість медіатора.

Медіатору забороняється розглядати спори, які він раніше розглядав у ролі судді, або в яких він був повноважним або законним представником або радником однієї зі сторін.

Стаття 29

Медіатор буде вправі проводити процедуру медіації навіть у випадках, про які йдеться у Статті 28 цього Закону, якщо сторони, будучи проінформовані про існування таких обставин, погодились на те, щоб процедуру проводив саме цей медіатор.

V – Оплата витрат у зв'язку із процедурою медіації

Стаття 30

Гонорар та компенсація витрат медіатора у сумі, приписаній постановою Асоціації, а також всі інші витрати, необхідні для проведення процедури медіації, повинні сплачуватись сторонами в рівних частках, за винятком випадків, коли договором про медіацію передбачено інше.

Неофіційний переклад

VI – Вимоги до проведення медіації

Стаття 31

Медіатором вправі бути особа, яка задовольняє загальні вимоги щодо працевлаштування.

Крім вимог, зазначених в абзаці 1 цієї Статті, медіатор повинен також задовольняти таким вимогам:

А) вища освіта;

Б) спеціальна підготовка у відповідності із програмою Асоціації або у відповідності з іншою навчальною програмою, визнаною Асоціацією;

В) бути внесеним у реєстр медіаторів, який веде Асоціація.

Особам, які успішно завершили навчання для медіаторів, видається відповідний сертифікат, який слугує підставою для внесення в реєстр медіаторів.

Стаття 32

Громадянин іноземної держави, уповноважений проводити медіацію іншою державою, має право, в особливих випадках, на умовах взаємного обміну, проводити процедуру медіації в Боснії та Герцеговині, за умови що така особа отримала попередні дозволи від Міністерства Юстиції та Асоціації Медіаторів Боснії та Герцеговини.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 33

Цей Закон набирає чинності на восьмий день від дати оприлюднення в Офіційній Газеті БГ, та в офіційних бюлетенях державних утворень та Району Брчко БГ.

PS ВiН #76/04
29 червня 2004
Сараєво

Голова
Палати Представників
Мартін Рагуз, особисто

Голова
Палати Народів
Горан Мілойєвіч, особисто